

Vážené dámy a páni, milí hostia,

Slovenská lekárska komora je následníčkou organizáciou Lekárskej komory Rakúsko-Uhorska, predchádzajúcich lekárskeho komôr ustanovených na území Slovenska počas existencie prvej Československej republiky (1929), Slovenského štátu (1942) a povojnovej Československej republiky v rokoch 1946, Zväzu slovenských lekárov, ktorý bol založený v roku 1969. Jeho činnosť bola ukončená v roku 1970 a znovu obnovená v roku 1990.

Rozhodnutím lekárskeho stavu na pamätnom žilinskom zhromaždení jeho členov, bol 26. januára 1990 zväz premenovaný na Slovenskú lekársku komoru. Toto je aj dôvod, prečo sme na konferencii hovorili a oslávili XXV. výročie znovuzaloženia, nie výročia založenia SLK.

Vo vtedajšej Slovenskej národnej rade 3. decembra 1991 bol schválený zákon o Slovenskej lekárskej komore, Slovenskej komore zubných lekárov a Slovenskej lekárskej komore, uverejnený pod č. 13/1992 Zbierky zákonov. Už momentom jeho prijatia začali snahy o revíziu najspornejších kompromisných častí, jeho prispôsobenie štandardným pomerom v krajinách Európskej únie – povinné členstvo, vedenie registra lekárov, vydávanie licencií a ďalšie úlohy. Výsledkom snažení lekárskeho stavu, rozsiahleho pripomienkového konania, prepracovania a zapracovávaní najrôznejších pripomienok z dôvodu politickej priechodnosti bola verzia predložená na rokovanie parlamentu.

1. mája 2002 Národná rada Slovenskej republiky tento zákon nahradila zákonom o povolaní lekára, o Slovenskej lekárskej komore, o povolaní zubného lekára a Slovenskej komore zubných lekárov. Prijatím zákona sa aj na Slovensku stalo nevyhnutným to, čo je samozrejmé pre výkon lekárskeho povolania vo všetkých krajinách Európskej únie – povinné členstvo lekárov v profesijnej organizácii. Zákonom č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti tento trend však NR SR zastavila a členstvo v komore je opäť dobrovoľné. Zavedenie dobrovoľného členstva bolo prejavom snahy o rozbitie jednoty lekárov, ktorú reprezentovala práve Slovenská lekárska komora.

Slovenská lekárska komora nie sú len slová napísané v zákone, Slovenská lekárska komora nie sú budovy na Račianskej a Dobšinského ulici, Slovenská lekárska komora nie sú vydané licencie, Slovenská lekárska komora nie sú kompetencie dané zákonom, Slovenská lekárska komora sú jej členovia a jej funkcionári.

S hrdosťou môžem konštatovať, že aj dnes 10 rokov od zavedenia dobrovoľného členstva viac ako dve tretiny slovenských lekárov sú členmi komory. S hrdosťou môžem povedať, že desiatky, ba stovky slovenských lekárov robilo a robí dobrovoľne funkcie v komore v prospech jej členov a lekárskeho stavu ako celku. Rád konštatujem, že naša komora si trvalo udržuje postavenie lídra medzi zdravotníckymi komorami a zdravotníckymi organizáciami vôbec.

V takýchto chvíľach patrí sa aj poďakovať. Ak mám niekomu ďakovať, tak ďakujem nám všetkým, slovenským lekárom, ktorí napriek všetkým prekážkam ktoré im táto spoločnosť stavia do cesty, vykonávajú svoje povolanie na európskej úrovni v prospech svojich pacientov.

Dovoľujem si vysloviť nádej, že slovenskí lekári budú vždy vedieť zdvihnúť hlavu, keď to bude potrebné a to nielen vo svojom záujme, ale predovšetkým v záujme poslania ktoré napĺňame, v mene každodennej starostlivosti o pacienta.

Vážené kolegyne, vážení kolegovia,

prajem členom komory, ako aj celému lekárskeму stavu do budúcnosti viac pokojného prostredia pre ich záslužnú prácu, lepšie odmeňovanie, úctu pacientov a celej spoločnosti.

Komore prajem v ďalšom období čo najlepšiu legislatívu, nech dostane právomoci také aké prislúchajú vážnosti úloh ktoré si plní. Zároveň jej prajem čo najviac členov a dobrých, obetavých funkcionárov.